

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

1) Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że pozwana naruszyła art. 2 i art. 30 ust. 3 dyrektywy 2004/18/WE, w zakresie, w jakim:

- informacje dotyczące złożenia oferty nie zostały udostępnione wszystkim uczestnikom procedury udzielania zamówień publicznych w ten sam sposób i nie były tej samej jakości;
- wybrany oferent otrzymał informacje w sposób dyskryminacyjny, co dało przewagę, ponieważ mógł poprawić swą ofertę; oraz
- procedura negocjacyjna została przeprowadzona w taki sposób, że pozwana wywarła wpływ na wynik procedury żądając dodatkowych informacji lub wyjaśnień tylko od niektórych uczestników, naruszając tym samym zasadę niedyskryminacji i jawności.

(¹) Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych za roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Skarga wniesiona w dniu 26 lipca 2011 r. — Symfilios przeciwko FRA

(Sprawa T-397/11)

(2011/C 282/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Symfilios (Nikozja, Republika Cypru) (przedstawiciel: L. Christodoulou, adwokat)

Strona pozwana: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z dnia 23 maja 2011 r. o przyznaniu pierwszej umowy ramowej w przetargu F/SE/10/03 — część 12 Cypr spółce First Elements, a drugiej umowy ramowej — spółce Symfilios;
- obciążenie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi jeden główny zarzut, w ramach którego twierdzi, że agencja nie uzasadniła swej decyzji.

Skarżąca kwestionuje ponadto istotę oceny ofert przetargowych, twierdząc, że była ona arbitralna, nierozsądna i bezprawna.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2011 r. — Banco Santander y Santusa przeciwko Komisji

(Sprawa T-399/11)

(2011/C 282/71)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco Santander, SA (Santander, Hiszpania), Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro i R. Calvo Salinero i M. Muñoz de Juan, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- dopuszczenie i uwzględnienie argumentów przemawiających za stwierdzeniem nieważności przedstawionych w niniejszej skardze i w konsekwencji stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji, który kwalifikuje art. 12 ust. 5 TRLIS [hiszpańskiej ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych] jako pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji w zakresie, w jakim stwierdza ona, że art. 12 ust. 5 TRLIS zawiera elementy pomocy państwa, wówczas gdy stosowany jest do nabycia większościowych udziałów;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 4 w zakresie, w jakim Komisja nakazuje w nim zastosowanie odzyskania pomocy w odniesieniu do transakcji zawartych przed opublikowaniem w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ostatecznej wersji decyzji, której dotyczy niniejsza skarga (Dz.U. UE z 21.5.2011);
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 a w dalszej kolejności art. 4 w zakresie, w jakim odnosi się on do transakcji przeprowadzonych w Meksyku, Stanach Zjednoczonych i w Brazylii oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji C(2010) 9566 z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi trzy zarzuty.